

Nr 175.

Godkänd av första kammaren den 10 maj 1932.

Godkänd av andra kammaren den 10 maj 1932.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående vissa lättnader i avseende å hälsovårdsstadgans tillämpning för köpingar och municipalsamhällen.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 18.)

(Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 1.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har gjorts framställning i syfte att utredning måtte komma till stånd rörande lämpligheten av ändring av gällande hälsovårdsstadga i vissa i motionen närmare angivna hänseenden.

I den ordning 46 § riksdagsordningen stadgar har yttrande över motionen inhämtats från medicinalstyrelsen, varjämte Svenska stadsförbundet beretts tillfälle att inkomma med utlåtande i ämnet.

Det är främst §§ 15 och 16 i gällande hälsovårdsstadga, vilka avse behandlingen av köksavfall, sopor m. m. samt flytande orenlighet, som motionärerna anse böra bliva föremål för ändring. Motionärerna åsyfta, att genom särskilda bestämmelser för köpingar och municipalsamhällen av villa- och trädgårdssamhälles karaktär lättnader i de för stad gällande hälsovårdsbestämmelserna, framför allt i fråga om renhållningen, skola beredas. Sålunda hava de hemställt, att uppsamlingsbrunnar av cement och kompost skola inom dessa samhällen få anordnas och köksavfall och latrin användas till gödsling. Vidare skulle tillstånd medgivnas till användande av s. k. separeringsbrunnar för rening av avfallsvatten från vattenklosetter ävensom slaskvatten.

Vid utarbetandet av en hälsovårdsstadga är det givet, att hänsyn måste tagas icke blott till hygieniska utan jämväl till ekonomiska synpunkter. Ett rättvist avvägande mellan dessa intressen är stundom förenat med betydande svårigheter. Av de till riksdagens vederbörande utskott inkomna yttrandena framgår, att såväl medicinalstyrelsen som Svenska statsförbundet anse, att ett övertvägande bör ske, huruvida icke lättnader i vissa av hälsovårdsstadgans bestämmelser kunna utan sanitära olägenheter vidtagas. Jämväl riksdagen ansluter sig till denna mening. Riksdagen förbiser därvid ingalunda,

att även med gällande bestämmelser de i motionen angivna önskemålen kunna i viss mån tillgodoses. Svenska stadsförbundet ger i sitt yttrande flera belysande exempel härfpå. Men dels äro de nuvarande möjligheterna till lättnader icke kända ute i samhällena, dels hava myndigheterna intagit en viss vacklande ståndpunkt vid behandling av dispensföreskrifter för samhällena med likartad bebyggelse. Riksdagen delar därför stadsförbundets mening, att i själva hälsovårdsstadgan böra intagas föreskrifter om nödiga dispensbestämmelser. Huru detta skall ske torde böra göras till föremål för närmare utredning.

Riksdagen vill jämväl uttala, att det avgörande vid hälsovårdsstadgans tillämpning icke bör vara samhällsformen utan bebyggelsens natur. Naturligtvis få lättnaderna icke sträcka sig så långt, att den allmänna hygienens fordringar ej bliva vederbörligt tillgodosedda.

Riksdagen får därför anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes taga under övervägande lämpligheten av ändring i gällande hälsovårdsstadga i ovan angivna hänsenden samt vidtaga de åtgärder, Eders Kungl. Maj:t kan finna erforderliga.

Stockholm den 10 maj 1932.

Med undersätlig vörndnad.
